

ЗВІТ

про результати публічного громадського обговорення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг»

Відкрите громадське обговорення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг», розробленого з метою затвердження переліку адміністративних послуг, які надаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування через центри надання адміністративних послуг, та встановлення обов'язковості надання цих послуг через центри, що сприятиме більш ефективній взаємодії між громадянами та органами влади, проведено в період із 03 липня 2025 року по 17 липня 2025 року шляхом розміщення тексту проекту акта на офіційному вебсайті Мінцифри.

Пропозиції щодо проекту акта на адресу Міністерства цифрової трансформації України надійшли від Центру адміністративних послуг «Віза» (Центр «Дії») виконкому Криворізької міської ради Дніпропетровської області (далі – ЦНАП «Віза»).

ЦНАП «Віза» висловив пропозицію внести зміни до проекту акта шляхом його : доповнення, виключення або заміни назв послуг.

Категорію «Реєстрація та облік» доповнити послугами «Внесення змін до інформації в Реєстрі територіальної громади»; «Видача витягу з Реєстру територіальної громади про зареєстрованих осіб за адресою»; «Зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання дитини до 14 років», а також додати адміністративні послуги, рішення за якими ухвалюється органами місцевого самоврядування, які надаються через Єдиний державний вебпортал електронних послуг «Декларування місця проживання особи»; «Декларування місця проживання дитини» на підставі змісту постанови Кабінету Міністрів України від 07.02.2022 №265 «Деякі питання декларування і реєстрації місця проживання та ведення реєстрів територіальних громад».

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон), адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону. Частиною першою статті 3 Закону встановлено, що законодавство у сфері надання адміністративних послуг складається з Конституції України, цього та інших законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері надання адміністративних послуг. Основні вимоги до регулювання надання адміністративних послуг закріплені у статті 5 Закону. Так, відповідно до частини першої статті 5 Закону, виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються:

найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;
суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;

перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги; платність або безоплатність надання адміністративної послуги;

граничний строк надання адміністративної послуги; перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

Адміністративні послуги визначаються виключно законом (частина друга статті 5 Закону). Нормативно-правовими актами, які регулюють питання правовідносин у сфері реєстрації місця проживання, є Закон України «Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні» (далі – Закон № 1871-IX) та постанова Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2022 року № 265 «Деякі питання декларування і реєстрації місця проживання та ведення реєстрів територіальних громад» (далі – постанови КМУ № 265). Положеннями статті 24 Закону № 1871-IX закріплені особливості зміни інформації, внесеної до реєстру територіальної громади (далі – РТГ), а пунктом 22 Порядку створення, ведення та адміністрування реєстрів територіальних громад, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 лютого 2022 року № 265 (далі – Порядок), визначений перелік документів, на підставі яких орган реєстрації вносить до зміни РТГ, а саме: повідомлення територіального органу або підрозділу ДМС про смерть особи із зазначенням відповідних реквізитів паспортного документа померлої особи, що надійшов від органу державної реєстрації актів цивільного стану, або документа про смерть, виданого компетентним органом іноземної держави, легалізованого в установленому порядку; свідоцтва про смерть особи або відомостей про державну реєстрацію смерті з Державного реєстру актів цивільного стану громадян; повідомлення територіального органу або підрозділу ДМС щодо скасування рішення про набуття громадянства України або припинення громадянства України; повідомлення територіального органу або підрозділу ДМС (на території обслуговування якого задекларовано/zareєстровано місце проживання особи або яким здійснено видачу паспортного документа особи) про припинення підстав для перебування на території України іноземців та осіб без громадянства (про закінчення строку дії або визнання недійсною посвідки на тимчасове проживання, про визнання недійсною посвідки на постійне проживання, про визнання недійсним посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист); повідомлення відповідного закладу для бездомних осіб, іншого надавача соціальних послуг із проживанням про втрату підстав для отримання особою соціальних послуг, що надаються відповідно до Закону України “Про соціальні послуги”; судового рішення, яке

набрало законної сили, про позбавлення права власності на житло або права користування житлом, виселення, зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) особи, визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою; припинення підстав на право користування житлом (закінчення строку дії договору оренди, найму, піднайму житла, закінчення/припинення навчання в закладі освіти), відчуження житла та інших визначених законодавством документів; заяви власника (співвласників) житла, поданої з урахуванням вимог, встановлених статтею 18 Закону України “Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні”, уповноваженої особи житла, якщо місце проживання (перебування) особи було задекларовано/зареєстровано, крім випадків реєстрації місця проживання у житлі, що підлягає приватизації; повідомлення уповноваженої особи житла закладу освіти про втрату підстав для проживання особи в гуртожитку, що належить до сфери управління такого закладу освіти; відомостей про державну реєстрацію смерті з Державного реєстру актів цивільного стану громадян.

Крім того, частиною 4 Закону № 1871-IX встановлено, що у разі виявлення особою помилкових даних у відомостях щодо місця її проживання (перебування), внесених стосовно неї до РТГ з подальшим внесенням відповідної інформації до Єдиного державного демографічного реєстру, така особа звертається до органу реєстрації, який зобов’язаний на підставі поданих особою або її представником достовірних відомостей у день звернення особи внести відповідні зміни до реєстру територіальної громади у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

У свою чергу пунктом 25 Порядку визначено, що у разі внесення під час декларування/реєстрації/зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) помилкових відомостей про особу орган реєстрації зобов’язаний на підставі поданих особою або її законним представником (представником) достовірних відомостей у день звернення внести необхідні зміни до реєстру відповідної територіальної громади та надіслати інформацію до відомчої інформаційної системи ДМС із подальшою передачею інформації до Єдиного державного демографічного реєстру відповідно до Порядку електронної інформаційної взаємодії між інформаційно-комунікаційними системами та передачі органами реєстрації інформації до Єдиного державного демографічного реєстру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2022 р. № 265 (далі - Порядок електронної взаємодії).

Тобто, по-факту орган реєстрації не надає нову послугу, а здійснює виправлення помилкових відомостей стосовно особи, зроблених під час надання адміністративних послуг у сфері декларування/ реєстрації/зняття із задекларованого/ зареєстрованого місця проживання (перебування).

Результат надання запропонованої послуги (Внесення змін до інформації в Реєстрі територіальної громади) не спрямований на набуття, зміну чи припинення прав або здійснення обов'язків особи.

У інших випадках, передбачених положеннями статті 24 Закону № 1871-IX, орган реєстрації вносить зміни до РТГ на підставі відповідних повідомлень, судових рішень, а не у зв'язку зі зверненням особи з відповідною заявою та переліком документів.

Що стосується питання запропонованих адміністративних послуг «Видача витягу з Реєстру територіальної громади про зареєстрованих осіб за адресою» та «Зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання дитини до 14 років». Так, пунктом 2 частини першої статті 2 Закону № 1871-IX встановлено, що витяг з реєстру територіальної громади – це документ у паперовій або електронній формі, що підтверджує відомості про місце проживання (перебування) особи або інформацію про відсутність таких відомостей на дату та час формування витягу (далі - витяг).

Порядок отримання витягу з реєстру територіальної громади, закріплений у статті 26 Закону № 1871-IX та пунктах 36-46 Порядку.

Так, відповідно до згаданих вище нормативно-правових актів, за зверненням особи, яка декларує/реєструє місце проживання (перебування), власника (співвласників) житла, законного представника (представника) особи або власника (співвласника) житла, уповноваженої особи житла, іпотекодержателя або довірчого власника (далі - суб'єкт звернення) орган реєстрації або центр надання адміністративних послуг видає витяг із реєстру територіальної громади (далі – витяг).

За запитом суб'єкта звернення витяг може містити інформацію про задеклароване/ зареєстроване місце проживання (перебування), про зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) або про скасування декларування/реєстрації місця проживання (перебування).

Водночас, за зверненням особи, законного представника (представника), витяг також може містити інформацію про попередні періоди задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) особи в адміністративно-територіальній одиниці за місцем звернення особи.

Разом з цим пунктом 1 частини п'ятої статті 25 Закону № 1871-IX встановлено, що право безоплатно отримувати від органу реєстрації інформацію про осіб, які задекларували або зареєстрували своє місце проживання (перебування) в належному йому (їм) житлі, має лише власник (співвласники) житла, шляхом отримання витягу з реєстру територіальної громади. Порядок формування витягу з реєстру територіальної громади встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Відтак, витяг з реєстру територіальної громади може містити, як інформацію щодо конкретної особи зареєстрованої в жилі, яке знаходиться на

території відповідної територіальної громади так, і про осіб, місце проживання яких зареєстроване за певною адресою житла.

У будь-якому з цих випадків особі надається адміністративна послуга «Видача витягу з реєстру територіальної громади», що відповідає положенням Закону № 1871-IX.

«Зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання дитини до 14 років». Зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) здійснюється органами реєстрації (виконавчі органи сільських, селищних або міських рад) відповідно до вимог статті 18 Закону № 1871-IX та пунктів 50-71 Порядку декларування та реєстрації місця проживання (перебування), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 лютого 2022 року № 265.

Положеннями згаданих вище нормативно-правових актів закріплений загальний порядок зняття особи із задекларованого/зареєстрованого місця проживання, який стосується у тому числі і зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання дитини до 14 років.

Зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) здійснюється на підставі, зокрема заяви про зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування), поданої особою або її законним представником (представником), за формою згідно з додатком 5 до Порядку декларування та реєстрації місця проживання (перебування), затвердженого постановою КМУ № 265.

Окремої форми заяви про зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) дитини до 14 років та переліку необхідних документів не встановлено.

Відтак, виокремлення цієї послуги в окрему послугу, є недоречним.

Зауваження щодо перегляду переліку послуг з метою його оптимізації та ухвалення рішення щодо доцільності подальшого надання окремих послуг у частині змін до підкатегорії «Державна реєстрація юридичних осіб, ФОП, громадських формувань та підрозділів іноземних юридичних осіб», а саме:

Замінити назви послуг з ідентифікаторами:

00050 - наступними послугами:

1. Державна реєстрація створення юридичної особи (крім громадського формування та релігійної організації);
2. Державна реєстрація створення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави.

00054 - наступними послугами:

1. Державна реєстрація змін до відомостей про юридичну особу (крім громадського формування та релігійної організації), що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та

громадських формувань, у тому числі змін до установчих документів юридичної особи (крім громадського формування та релігійної організації);

2. Державна реєстрація змін до відомостей про відокремлений підрозділ юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

00073 - наступними послугами:

1. Державна реєстрація рішення про припинення юридичної особи (крім громадського формування та релігійної організації);

2. Державна реєстрація рішення про припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави.

00097 - наступними послугами:

1. Державна реєстрація припинення юридичної особи в результаті ліквідації (крім громадського формування та релігійної організації);

2. Державна реєстрація припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави.

00083 - наступними послугами:

1. Державна реєстрація рішення про відміну рішення про припинення юридичної особи (крім громадського формування та релігійної організації);

2. Державна реєстрація відміни рішення про припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави.

Зазначені послуги є різними адміністративними послугами та врегульовані різними статтями профільного закону про реєстрацію, а саме Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань». Так, 17 стаття регулює створення юридичних осіб, 22 стаття - відокремлені підрозділи. Для державної юридичних осіб та відокремлених підрозділів передбачений різний пакет документів та вимоги до їх оформлення. Також державна реєстрація проводиться в різний термін та різну суму адміністративного збору. Крім того, на єдиному державному веб-порталі послуг відокремленим підрозділам вже присвоєний свій індивідуальний код.

Отже, об'єднання зазначених дій є недоречним.

Викласти послугу 00106 Державна реєстрація фізичної особи – підприємця у редакції: «Державна реєстрація фізичної особи підприємцем» на підставі змісту Наказу Міністерства юстиції України від 30.08.2024 року №2577/5 «Про затвердження типових інформаційних карток адміністративних послуг у сфері державної реєстрації статутів територіальних громад, юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб–підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави».

Зауваження враховано. Послугу з ідентифікатором 00106 викладено в редакції «Державна реєстрація фізичної особи підприємцем».

Зауваження щодо перегляду переліку послуг з метою його оптимізації та ухвалення рішення щодо доцільності подальшого надання окремих послуг у частині виключення послуги з ідентифікатором 00094 «Державна реєстрація зміни складу комісії з припинення (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії) юридичної особи (крім громадського формування та релігійної організації), відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави» на підставі змісту статті 22 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань».

Так, 17 стаття Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» регулює створення юридичних осіб, 22 стаття - відокремлені підрозділи. Для державної юридичних осіб та відокремлених підрозділів передбачений різний пакет документів та вимоги до їх оформлення. Також державна реєстрація проводиться в різний термін та різну суму адміністративного збору. Крім того, на єдиному державному веб-порталі послуг відокремленим підрозділам вже присвоєний свій індивідуальний код.

Зауваження щодо перегляду переліку послуг з метою його оптимізації та ухвалення рішення щодо доцільності подальшого надання окремих послуг у частині доповнення переліку послугою «Заборона вчинення реєстраційних дій» на підставі змісту Наказу Міністерства юстиції України від 05.03.2025 року № 638/5 «Про затвердження типових інформаційних карток адміністративних послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Зазначений вид заборони відповідно до пункту 5-1 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року № 1127, реєструється саме державним реєстратор або нотаріусом, а не адміністратором центру надання адміністративних послуг, відтак зарахування цієї послуги до Переліку є недоречним.

Зауваження щодо перегляду переліку послуг з метою його оптимізації та ухвалення рішення щодо доцільності подальшого надання окремих послуг у частині доповнення переліку послугою «Вклеювання до паспорта громадянина України (зразка 1994 року) фотокартки при досягненні 25- і 45-річного віку (у разі спливу тридцятиденного строку на звернення для вклеювання фотокартки)» на підставі змісту наказу МВС від 06.06.2019 № 456 «Про затвердження Тимчасового порядку оформлення і видачі паспорта громадянина України».

Постанова № 2503-ХІІ від 26.06.1992 «Про затвердження положень про паспорт громадянина України та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон» регулює порядок вклеювання фотографії, зокрема, вклеювання

фотокартки здійснюється ЦОВВ. Порядок і процедура звернення регулюються постановою наказом МВС України від 06.06.2019 № 456 «Про затвердження Тимчасового порядку оформлення і видачі паспорта громадянина України. Період воєнного стану не обмежує строк дії документів, і при зверненні особи до Державної міграційної служби такий паспорт обмінюється на ID-картку. Якщо особа наполягає на вклеюванні, то це можливо лише за рішенням суду, відтак зарахування цієї послуги до переліку є недоречним.

У назві категорії «Паспортні, міграційні та виїзні процедури» необхідно виключено словосполучення «виїзні процедури».

Замінено назву послуги з ідентифікатором 00297 - Видача посвідчення водія на право керування транспортними засобами (у разі обміну посвідчення водія, у тому числі виданого вперше, або отримання його після втрати чи викрадення), а саме: доповнити фразою «без складання іспиту» після слів «виданого вперше». на підставі змісту постанови Кабінету Міністрів України від 08.05.1993 № 340 «Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами».

Зауваження щодо перегляду переліку послуг з метою його оптимізації та ухвалення рішення щодо доцільності подальшого надання окремих послуг у частині доповнення такими послугами:

1. Видача свідоцтва про реєстрацію колісних транспортних засобів для виїзду за кордон (автомобілі, автобуси) (мототранспорт, причепа);
2. Видача тимчасового реєстраційного талона на право керування транспортним засобом (автомобілі, автобуси), (мототранспорт, причепа);
3. Виготовлення макетів індивідуальних номерних знаків транспортних засобів, які виготовляються на замовлення власників транспортних засобів, з видачею номерних знаків;
4. Перезакріплення індивідуального номерного знака;
5. Видача електронного свідоцтва про реєстрацію колісних транспортних засобів без виготовлення його на бланку;
6. Видача електронного національного посвідчення водія на право керування транспортними засобами на підставі змісту Постанови КМУ від 07.09.1998 №1388 «Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами», зі змінами; 16.09.2020 № 844 «Про затвердження зразків бланків і технічних описів бланків національного та міжнародного посвідчень водія, свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, тимчасового реєстраційного талона транспортного засобу, свідоцтва про реєстрацію великотоннажного або іншого технологічного транспортного засобу та зразка розпізнавального автомобільного знака України та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України №, зі змінами; 29.12.2021 №1453 «Про затвердження Порядку формування та перевірки електронного посвідчення водія, електронного свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, їх електронних копій», зі змінами.

«Видача свідоцтва про реєстрацію колісних транспортних засобів для виїзду за кордон». Абзацом другим пункту 51 Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 вересня 1998 року № 1388, зазначено, що на підставі заяви власника транспортного засобу особи, яка здійснює поїздки за кордон, видається за її бажанням свідоцтво про реєстрацію на її ім'я. Свідоцтво про реєстрацію, видане на ім'я власника транспортного засобу, у тому числі поданій у порядку, визначеному пунктом 8-2 цього Порядку, зберігається у відповідному сервісному центрі МВС.

Слід зазначити, що адміністративна послуга з видачі свідоцтва про реєстрацію колісних транспортних засобів для виїзду за кордон через центр надання адміністративних послуг виконується значно довше по часу, адже ЦНАП не наділений повноваженням зберігати свідоцтво про реєстрацію особи, тому для зберігання передається в сервісні центри МВС, а після повернення особи із за кордону, повертається в ЦНАП для видачі особи.

Після запровадження можливості замовлення послуги у ЦНАП у такому форматі попиту не виявилось.

Крім того, запроваджено можливість подання в електронній формі заяв для отримання послуги та отримання її результату у зручному для суб'єкта звернення сервісному центрі.

«Виготовлення макетів індивідуальних номерних знаків транспортних засобів, які виготовляються на замовлення власників транспортних засобів, з видачею номерних знаків». Пунктом 22 розділу I Переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04 червня 2007 року № 795 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1098), передбачено надання територіальними органами з надання сервісних послуг МВС адміністративної послуги з виготовлення макетів індивідуальних номерних знаків транспортних засобів, які виготовляються на замовлення власників транспортних засобів, з видачею номерних знаків.

Відповідно до пункту 16 розділу I Порядку замовлення, видачі та обліку номерних знаків транспортних засобів, що виготовляються на індивідуальне замовлення їх власників, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 11 березня 2016 року № 174, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01 квітня 2016 року за № 494/28624 (у редакції наказу Міністерства внутрішніх справ України від 26 грудня 2018 року № 1058), замовлення

індивідуальних номерних знаків здійснюється в територіальних органах з надання сервісних послуг МВС або онлайн (через мережу Інтернет).

При цьому, якщо у випадку замовлення індивідуальних номерних знаків в територіальному сервісному центрі МВС власник, або за його дорученням інша особа, мають звернутися особисто, то при замовленні онлайн – така необхідність відсутня.

Після запровадження у 2019 році можливості замовлення індивідуальних номерних знаків через електронний кабінет водія функціональної підсистеми єдиної інформаційної системи МВС, на отримання послуги у такому форматі виявився значний попит. Так, протягом 6 місяців 2024 року до ГСЦ МВС надійшло 7173 замовлення індивідуальних номерних знаків, з яких 6798 замовлень зроблених через електронний кабінет водія, і лише 375 – в територіальних сервісних центрах МВС.

Таким чином майже 95 % громадянам очікувано обрали отримання послуги в електронній формі, що дозволяє робити замовлення в будь-який зручний для них час і спосіб (із смартфона, персонального комп'ютера) та не залежить від графіка роботи територіального сервісного центра МВС.

Водночас у 2021 році, відповідно розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2021 року № 969-р «Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523-р», в центрах надання адміністративних послуг було запроваджено адміністративну послугу з виготовлення макетів індивідуальних номерних знаків транспортних засобів, які виготовляються на замовлення власників транспортних засобів, з видачею номерних знаків.

Однак з моменту її запровадження жодної послуги через центри надання адміністративних послуг не надано.

Крім того, за вказаний період до МВС не надійшло жодного звернення стосовно проблематики їх надання через центри надання адміністративних послуг, що свідчить про відсутність заінтересованості в наданні таких послуг у центрах надання адміністративних послуг як з боку органів, які утворили та забезпечують їх функціонування, так і з боку суб'єктів звернень.

«Перезакріплення індивідуального номерного знака». На відміну від переліку адміністративних послуг органів виконавчої влади та адміністративних послуг, що надаються органами місцевого самоврядування у порядку виконання делегованих повноважень, які є обов'язковими для надання через центри надання адміністративних послуг, затвердженого розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523-р (далі - перелік послуг ЦНАП), Перелік послуг МВС не містить такої послуги як перезакріплення індивідуального номерного знака. Згідно з пунктом 33 Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів,

марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 вересня 1998 року № 1388 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2009 року № 1371), перезакріплення індивідуальних номерних знаків є лише однією з підстав, за яких проводиться перереєстрація транспортного засобу, аналогічно зміні прізвища, власного імені, по батькові власника транспортного засобу, кольору автомобіля тощо.

Водночас пунктом 131 переліку послуг ЦНАП передбачена адміністративна послуга з реєстрації, перереєстрації колісних транспортних засобів усіх категорій з видачею свідоцтва про реєстрацію та номерних знаків, зняття з обліку транспортного засобу з видачею облікової картки та номерних знаків для разових поїздок. А оскільки після перезакріплення індивідуальних номерних знаків власник транспортного засобу в обов'язковому порядку повинен перереєструвати транспортний засіб, то виділення у переліку послуг ЦНАП перезакріплення індивідуальних номерних знаків в окрему адміністративну послугу позбавлене сенсу.

Разом з цим, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2021 року № 969-р «Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523-р» перелік послуг ЦНАП був доповнений послугою з перезакріплення індивідуальних номерних знаків.

Однак з моменту її запровадження жодної послуги через центри надання адміністративних послуг не надано.

Крім того, за вказаний період до МВС не надійшло жодного звернення стосовно проблематики їх надання через центри надання адміністративних послуг, що свідчить про відсутність заінтересованості в наданні таких послуг у центрах надання адміністративних послуг як з боку органів, які утворили та забезпечують їх функціонування, так і з боку суб'єктів звернень.

Видача тимчасового реєстраційного талона на право керування транспортним засобом (автомобілі, автобуси), (мототранспорт, причепа); Видача електронного свідоцтва про реєстрацію колісних транспортних засобів без виготовлення його на бланку. Видача електронного національного посвідчення водія на право керування транспортними засобами.

Згідно зі статтею 1 Закону адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону. Суб'єкт надання адміністративної послуги – це, зокрема, орган виконавчої влади, інший державний орган, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги. Основною вимогою до регулювання адміністративних послуг, встановленою статтею 5 Закону, є те, що адміністративні послуги визначаються виключно

законом. Також, виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються: найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання; суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження; перелік та вимоги до документів; платність або безоплатність; граничний строк надання; перелік підстав для відмови.

Додатково, статтею 8 Закону встановлено обов'язок суб'єкта надання адміністративних послуг на кожен адміністративну послугу затверджувати інформаційну і технологічну картки. На підставі вищевикладеного, для включення послуги до Переліку обов'язкових для надання через ЦНАП, необхідно, щоб вона сукупно відповідала всім зазначеним нормативним ознакам адміністративної послуги та встановленим вимогам. Наразі, щодо запропонованих до доповнення послуг, які не мають ідентифікатора, нормативно не визначений порядок їх надання через ЦНАП, відсутні затверджені інформаційні та технологічні картки, а також не визначено цифрове середовище та механізми взаємодії для ЦНАП, відсутнє розуміння їх відповідності сукупному ознакуванню адміністративної послуги згідно з Законом.

Рішення про включення послуги до Переліку обов'язкових для ЦНАП може бути прийняте лише за умови повного дотримання такого алгоритму.

Для того, щоб будь-яка послуга набула статусу адміністративної та була включена до Переліку, що затверджується постановою Кабінету Міністрів України як обов'язкова для надання через ЦНАП, необхідно послідовне виконання наступних кроків, відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги»:

Визначення послуги законом (частина друга статті 5 Закону): послуга повинна бути чітко визначена виключно законом України як адміністративна послуга. Це є фундаментальною передумовою.

Закон має встановити: найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання.

Суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження.

Перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання послуги.

Платність або безоплатність надання послуги.

Граничний строк надання послуги.

Перелік підстав для відмови у наданні послуги.

Лише після закріплення всіх цих аспектів на рівні закону, послуга набуває правового статусу адміністративної.

Забезпечення ідентифікатора послуги: після законодавчого визначення, послугі має бути присвоєно унікальний ідентифікатор в Реєстрі адміністративних послуг. Це забезпечить її облік та уніфікацію.

Розробка та затвердження інформаційних та технологічних карток (стаття 8 Закону): суб'єкт надання адміністративної послуги зобов'язаний розробити та

затвердити на кожну адміністративну послугу інформаційну картку та технологічну картку.

Інформаційна картка містить відомості про суб'єкта надання, перелік документів, вартість, строки, результат, способи отримання та нормативно-правові акти, що регулюють послугу.

Технологічна картка деталізує етапи опрацювання звернення, відповідальних осіб, структурні підрозділи та строки виконання кожного етапу.

Відсутність затверджених карток свідчить про неврегульованість порядку надання послуги.

Порядок надання адміністративних послуг безпосередньо або через ЦНАП, а також в електронній формі з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, має бути чітко врегульований. Якщо послуга пропонується до включення в Перелік обов'язкових для ЦНАП, має бути розроблений та затверджений відповідний нормативно-правовий акт, що визначає механізм її надання саме через ЦНАП.

Має бути чітко визначено, в якому цифровому середовищі працюватимуть ЦНАП при наданні цієї послуги.

Забезпечено безоплатний віддалений доступ ЦНАП до інформаційних систем та електронних баз даних (реєстрів) суб'єктів надання послуг, у тому числі через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів. Порядок та вимоги щодо інтеграції інформаційних систем державних органів та органів місцевого самоврядування до Єдиного державного вебпорталу електронних послуг затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері надання адміністративних послуг.

До моменту, поки запропоновані послуги не будуть відповідати всім вищезазначеним нормативним вимогам, закріпленим Законом України «Про адміністративні послуги», та не матимуть повного ознакування адміністративної послуги, їх включення до Переліку обов'язкових для надання через ЦНАП є передчасним та суперечитиме вимогам чинного законодавства. Це може призвести до правової невизначеності, неможливості якісного надання послуг та додаткового навантаження на ЦНАП без належної правової та технічної бази. Отже, зарахування вказаних послуг до переліку є недоречним.

Зауваження щодо перегляду переліку послуг з метою його оптимізації та ухвалення рішення щодо доцільності подальшого надання окремих послуг, а саме «В найменуванні адміністративної послуги в пункті 34 (ідентифікатор 00117) слова «обласної, центральної міської у м. Києві та Севастополі медико-соціальної експертної комісії» замінити словами «медичного огляду».

Відповідно до абзацу першого пункту 3 Порядку забезпечення осіб з інвалідністю автомобілями, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 2006 року № 999, підставою для забезпечення осіб з

інвалідністю автомобілями є заява, документи, зазначені у пункті 34 цього Порядку, та витяг з рішення експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи або висновок обласної, центральної міської у м. Києві та Севастополі, республіканської в Автономній Республіці Крим медико-соціальної експертної комісії (далі – МСЕК) про наявність в особи з інвалідністю медичних показань для забезпечення автомобілем і наявність або відсутність протипоказань до керування ним залежно від умов забезпечення автомобілем, зазначених у пунктах 29-31 цього Порядку.

Постановою Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2024 року № 1338 «Деякі питання запровадження оцінювання повсякденного функціонування особи» (далі – Постанова) встановлено, що повноваження, права і обов'язки медико-соціальних експертних комісій щодо проведення медико-соціальної експертизи, а також повноваження, права і обов'язки Центральної медико-соціальної експертної комісії Міністерства охорони здоров'я припиняються 31 грудня 2024 року.

Згідно з пунктом 17 Порядку проведення оцінювання повсякденного функціонування особи, затвердженого Постановою, оцінювання проводиться за електронним направленням, що сформоване в електронній системі лікарем: лікуючим лікарем з надання первинної медичної допомоги, лікуючим лікарем з надання спеціалізованої медичної допомоги після проведення необхідних діагностичних, лікувальних і реабілітаційних заходів за наявності ознак, що відповідають критеріям направлення на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2024 року № 1338 «Деякі питання запровадження оцінювання повсякденного функціонування особи»;

головою військово-лікарської, медичної (військово-лікарської), лікарсько-експертної комісії щодо осіб, в яких за результатами проходження військово-лікарської, лікарської експертизи виявлено ознаки, що відповідають критеріям направлення на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2024 року № 1338.

Відповідно до пунктів 1 та 3 статті 1 Закону адміністративна послуга – результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону; суб'єкт надання адміністративної послуги – орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги.

Отже, формування лікарем в електронній системі направлення на оцінювання повсякденного функціонування не є адміністративною послугою. Таке обґрунтування надано Міністерством охорони здоров'я України як офіційна позиція у частині погодження проекту постанови.

Послугу з ідентифікатором 01775 викладено у редакції «Видача одноразової натуральної допомоги «пакунок малюка».

Послугу з ідентифікатором 01227 викладено у редакції «Призначення грошової компенсації вартості одноразової натуральної допомоги «пакунок малюка».

Доповнити послугою «Скасування декларації про початок виконання підготовчих та/або будівельних робіт щодо об'єктів, розташованих на території м. Кривого Рогу, за заявою замовника».

На підставі змісту статті 1 Закону адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону. Суб'єкт надання адміністративної послуги – це, зокрема, орган виконавчої влади, інший державний орган, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги. Основною вимогою до регулювання адміністративних послуг, встановленою статтею 5 Закону, є те, що адміністративні послуги визначаються виключно законом. Також, виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються: найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання; суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження; перелік та вимоги до документів; платність або безоплатність; граничний строк надання; перелік підстав для відмови. Додатково, статтею 8 Закону встановлено обов'язок суб'єкта надання адміністративних послуг на кожну адміністративну послугу затверджувати інформаційну і технологічну картки. На підставі вищевикладеного, для включення послуги до Переліку обов'язкових для надання через ЦНАП, необхідно, щоб вона сукупно відповідала всім зазначеним нормативним ознакам адміністративної послуги та встановленим вимогам. Наразі, щодо запропонованих до доповнення послуг, які не мають ідентифікатора, нормативно не визначений порядок їх надання через ЦНАП, відсутні затверджені інформаційні та технологічні картки, а також не визначено цифрове середовище та механізми взаємодії для ЦНАП, відсутнє розуміння їх відповідності сукупному ознакуванню адміністративної послуги згідно з Законом. Рішення про включення послуги до Переліку обов'язкових для ЦНАП може бути прийняте лише за умови повного дотримання такого алгоритму: для того, щоб послуга набула статусу адміністративної та була зарахована до Переліку, що затверджується постановою Кабінету Міністрів України як

обов'язкова для надання через ЦНАП, необхідно послідовне виконання кроків відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги»:

Визначення послуги законом (частина друга статті Закону): послуга повинна бути чітко визначена виключно законом України як адміністративна послуга.

Закон має встановити: найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання, суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження, перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання послуги, платність або безоплатність надання послуги, граничний строк надання послуги, перелік підстав для відмови у наданні послуги.

Забезпечення ідентифікатора послуги: після законодавчого визначення, послугі має бути присвоєно унікальний ідентифікатор в Реєстрі адміністративних послуг.

Розробка та затвердження інформаційних та технологічних карток (стаття 8 Закону): суб'єкт надання адміністративної послуги зобов'язаний розробити та затвердити на кожен адміністративну послугу інформаційну картку та технологічну картку. Інформаційна картка містить відомості про суб'єкта надання, перелік документів, вартість, строки, результат, способи отримання та нормативно-правові акти, що регулюють послугу. Технологічна картка деталізує етапи опрацювання звернення, відповідальних осіб, структурні підрозділи та строки виконання кожного етапу. Відсутність затверджених карток свідчить про нерегульованість порядку надання послуги.

Нормативне визначення порядку надання через ЦНАП (стаття 9 Закону): порядок надання адміністративних послуг безпосередньо або через ЦНАП, а також в електронній формі з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, має бути чітко врегульований.

Визначення цифрового середовища та інтеграція (частини перша та шоста статті 9 Закону);

Забезпечено безоплатний доступ ЦНАП до інформаційних систем та електронних баз даних (реєстрів) суб'єктів надання послуг, у тому числі через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Отже, до моменту, поки запропоновані послуги не будуть відповідати всім вищезазначеним нормативним вимогам, закріпленим Законом, та не матимуть повного ознакування адміністративної послуги, їх включення до Переліку обов'язкових для надання через ЦНАП є передчасним та суперечить вимогам чинного законодавства. Це може призвести до правової невизначеності, неможливості якісного надання послуг та додаткового навантаження на ЦНАП без належної правової та технічної бази.

У разі затвердження у Переліку послуг, суб'єктами надання яких є територіальні управління Державної служби з питань праці, Держпродспоживслужби, ОДА, потребує невідкладного вирішення питання

визначення механізму контролю за станом (термінами) виконання послуги у разі направлення/отримання засобами поштового зв'язку вхідних/вихідних пакетів документів.

Відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», зокрема статті 8, інформаційна картка адміністративної послуги містить інформацію про: строк надання адміністративної послуги; можливі способи отримання відповіді (результату); акти законодавства, що регулюють порядок та умови надання адміністративної послуги. Технологічна картка адміністративної послуги містить інформацію про етапи опрацювання звернення про надання адміністративної послуги, відповідальну посадову особу, структурні підрозділи, відповідальні за етапи (дію, рішення), строки виконання етапів (дії, рішення).

Вимоги до підготовки технологічної картки адміністративної послуги визначаються Кабінетом Міністрів України.

Отже, саме інформаційні та технологічні картки адміністративних послуг є тим документом, який детально описує весь процес надання послуги, включно з етапами, строками виконання, відповідальними особами та способами взаємодії, зокрема, у випадку використання поштового зв'язку. Вони мають містити всі необхідні механізми контролю за дотриманням термінів та станом виконання на кожному етапі.

Відповідальність за розробку та затвердження таких карток лежить на суб'єкті надання адміністративних послуг (або органі, якому підпорядковується посадова особа). У разі, якщо суб'єктом надання послуг є територіальні управління Державної служби з питань праці, Держпродспоживслужби, ОДА, саме вони зобов'язані забезпечити наявність та актуальність відповідних інформаційних і технологічних карток, які б враховували всі нюанси, пов'язані з поштовим обміном документами.

Так, цей проект постанови має на меті затвердження переліку адміністративних послуг, які є обов'язковими для надання через ЦНАП, а також встановлення загальних рамок взаємодії. Деталізація ж внутрішніх процедур та механізмів контролю за виконанням механізмів надання адміністративної послуги, включно з тими, що передбачають поштовий обмін, належить до сфери розробки та затвердження інформаційних та технологічних карток кожної конкретної адміністративної послуги відповідним суб'єктом надання.

Отже, пропозиція щодо визначення механізму контролю за станом виконання послуги у випадку поштового зв'язку не може бути врахована у тексті цієї постанови, оскільки вона стосується деталізації внутрішніх процесів надання послуг, що регулюється окремими документами – інформаційними та технологічними картками, розробка та актуалізація яких є прямим обов'язком суб'єктів надання адміністративних послуг.

Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» не передбачено процедуру продовження дії дозволів. Але в Переліку послуг

категорії «Професійна діяльність, охорона праці та промислова безпека» передбачена можливість продовження строку дії дозволу на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки (ідентифікатор 01446), що не відповідає вимогам ст.4 п.3 Закону, а саме: «Суб'єкт господарювання має право на одержання (переоформлення, припинення дії) документів дозвільного характеру за своїм місцезнаходженням або у випадках, передбачених законом, - за місцем провадження діяльності або місцезнаходженням об'єкта».

Можливість продовження дії дозволу визначена статтею 21 Закону України «Про охорону праці». Закон встановлює, що термін дії дозволу становить 5 років, з можливістю його подальшого продовження. Відсутність описаної процедури в Порядку видачі дозволів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1107, не скасовує можливість продовження дії такого дозволу. Оскільки сам Закон визначає, що продовження можливе, виключення такої норми є недоречним.

Враховуючи зазначене, пропозиції від ЦНАП «Віза» у проекті акта враховані частково.